

Knjiga proroka Daniela - sto trideset i drugi

Otkrivanje proročkog značenja drugoga testa: razumijevanje slike Zvijeri i vremena zapečaćenja 144.000

Jeff Pippenger

2024-03-12

U prethodnim smo člancima posvetili vrijeme utvrđivanju proročkih obilježja druge kušnje od triju kušnji koje su predstavljene trima anđelima. Svaki anđeo predstavlja određenu kušnju, a druga je kušnja prikazana kao vizualna kušnja. Utvrdili smo sva tri anđela, a njihove su odgovarajuće kušnje također prepoznate u prvom poglavlju Danielove knjige, gdje se druga od triju kušnji temeljila na izgledu Daniela i trojice dostojanstvenika nakon što su jeli vegetarijansku prehranu, umjesto babilonske prehrane. Drugo obilježje druge kušnje jest da se ona često prikazuje prikazom spoja Crkve i Države.

Sva tri anđela i njihove odgovarajuće kušnje prepoznaju se u padu Nimrodova Babila u jedanaestom poglavlju Postanka. Tri su kušnje ondje prikazane trima uporabama izraza „hajde” u recima tri, četiri i sedam. Drugi izraz „hajde”, u četvrtom retku, označava kušnju drugoga anđela.

I rekoše: Hajde, da saznamo sebi grad i kulu kojoj će vrh sezati do neba; i steknimo sebi ime, da se ne raspršimo po svoj zemlji. Postanak 11,4.

Grad predstavlja državu, a kula predstavlja crkvu. Oni su također željeli određen karakter, kako je to prikazano njihovom željom da sebi steknu ime. U drugom se ispitu karakter često očituje, i to u suprotnosti s oprečnim karakterom, kako je prikazano na primjeru Kajina i Abela, mudrih i ludih djevica, ili u Danielovu drugom ispitu u vidljivoj pojavi između onih koji su jeli babilonsku hranu i onih koji su jeli povrće.

Molim te, iskušaj svoje sluge deset dana; neka nam daju povrće za jelo i vodu za piće. Potom neka se pred tobom pogleda naše lice i lice mladića koji jedu od kraljeva jela; pa kako budeš vidio, tako postupi sa svojim slugama. I on im pristade u toj stvari te ih iskušavaše deset dana. A na kraju deset dana njihova se lica pokazala ljepšima i tijelom punijima od svih mladića koji su jeli od kraljeva jela. Daniel 2:12–15.

U mleritskoj povijesti ispit drugoga anđela očitovao je dvije skupine štovatelja. Skupina koja nije položila ispit postala je kćerima Rima, a druga su skupina bili vjerni koji nastavljaju slijediti sve veću svjetlost. Kćeri Rima odražavaju proročki sastav majke, a majka čijim su kćerima postale prepoznata je kao majka bludnica. U proročkom smislu bludnica je crkva koja stupa u odnos s državom, kao što je to slika papinstva.

Prvi od trojice anđela u četrnaestom poglavlju Otkrivenja sadrži sva tri ispita svakoga od trojice anđela, kao što je to slučaj i u prvom poglavlju Daniela. U Danielu dvanaest također je prepoznat trostupanjski postupak ispitivanja, tako da se trostupanjski postupak ispitivanja nalazi i na početku i na kraju knjige proroka Daniela.

Mnogi će se očistiti, i ubijeliti, i okušati; ali bezbožnici će činiti bezbožno, i nijedan od bezbožnika neće razumjeti; ali mudri će razumjeti. Daniel 12,10.

Prva kušnja u desetom retku jest očišćenje koje se zbiva u predvorju Svetišta, gdje se kolje janje i grešniku se uračunava opravdanje. Druga kušnja u desetom retku jest postati bijel, što je predloženo Svetinjom u Svetištu, koja predstavlja trenutak kada se vjerniku podjeljuje posvećenje. Treći korak jest biti prokušan, što predstavlja sud u Svetinji nad svetinjama, gdje je Božji narod zapečaćen i proslavljen je dovršeno. Dvije skupine štovatelja predložene su zlima koji ne razumiju i mudrima koji razumiju.

Druga kušnja, koja je mnogo puta prikazana u svetoj Riječi, predstavlja vizualnu kušnju, u kojoj se očituju dvije skupine štovatelja i simbolizira se sjedinjenje Crkve i Države. Jednako je važno i to da je obilježje druge kušnje to što prethodi trećoj kušnji, a treća kušnja predstavlja sud. Ipak, u vezi sa sudom treće kušnje postoji važna napomena, jer svaka od triju kušnji uključuje sud, ali prve dvije kušnje smještene su u povijest u kojoj je razvoj karaktera još uvijek moguć. Treća je kušnja drukčija, utoliko što je ona proročki lakmus-test, koji jednostavno utvrđuje kojoj ste skupini štovatelja postali pripadati u prethodna dva koraka procesa kušanja.

U vremenu pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće, koje je započelo 11. rujna 2001. i završava nedjeljnim zakonom u Sjedinjenim Državama, postoje tri ispita. Prvi ispit bio je kada je anđeo sišao 11. rujna 2001., i u skladu s anđelom koji je sišao u mileritskoj povijesti 11. kolovoza 1840., taj je ispit, dakle, ispit u pogledu prehrane. U prvom poglavlju Daniela, prvi ispit bio je kada je Daniel u svome srcu odlučio da neće jesti kraljevu hranu. Kada je Sveti Duh sišao pri Kristovu krštenju te je On zatim postio četrdeset dana, Njegov prvi ispit bio je prehrana.

Treća i završna kušnja u vremenu pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće jest zakon o nedjelji. U to će vrijeme svi oni koji razumiju zahtjeve subote sedmoga dana, a ipak izaberu klanjati se na dan sunca, primiti žig zvijeri te su izgubljeni za vječnost. Nakon tri godine, u prvom poglavlju Danielove knjige, Daniel i trojica dostojnika bijahu izvedeni pred Nabukodonozora (simbol zakona o nedjelji) da budu ispitani glede svoje izobrazbe tijekom prethodne tri godine. Kada su Otac i Sin sišli u priči o Nimrodovoj pobuni pri trećem „hajde da“, učinili su to da pomute njihov jezik i rasprše ih po svoj zemlji. Treća je kušnja lakmus-proba koja za vječnost razdvaja te dvije skupine.

„Ispodoba o kukolju, kao i ona o mreži, jasno uče da nema vremena kada će se svi zli obratiti Bogu. Pšenica i kukolj rastu zajedno do žetve. Dobre i loše ribe zajedno se izvlače na obalu radi konačnoga razdvajanja.“

„Nadalje, ove usporedbe uče da nakon suda nema vremena kušnje. Kada djelo evanđelja bude dovršeno, odmah potom slijedi odvajanje između dobrih i zlih, a sudbina svake skupine zauvijek je određena.“ Christ's Object Lessons, 123.

Vrijeme zapečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće završava pri uskoro nadolazećem nedjeljnom zakonu, a između te treće kušnje i prve kušnje koja je došla 11. rujna 2001., druga kušnja biva dovedena na laodicejski adventizam. Nema „vremena kušnje nakon suda“, jer je tada djelo evanđelja dovršeno za sto četrdeset i četiri tisuće.

Sestra White na nekoliko mjesta uči da, ako ne prođemo prvu kušnju, tada ne možemo proći drugu kušnju, a bez uspješnog prolaska druge kušnje očitovat ćemo svoj neuspjeh na trećoj, odlučujućoj kušnji.

„Bila mi je ponovno skrenuta pozornost na navještaj prvoga Kristova dolaska. Ivan je bio poslan u duhu i sili Ilijinoj da pripravi put Isusu. Oni koji su odbacili Ivanovo svjedočanstvo nisu imali koristi od Isusovih učenja. Njihovo protivljenje poruci koja je pretkazivala Njegov dolazak dovelo ih je u položaj u kojemu nisu mogli spremno primiti ni najsnažnije dokaze da je On Mesija. Sotona je one koji su odbacili Ivanovu poruku vodio dalje, da odbace i razapnu Krista. Čineći to, doveli su se u stanje u kojemu nisu mogli primiti blagoslov na dan Pedesetnice, koji bi ih poučio o putu u nebesko Svetište. Razdiranje hramskoga zastora pokazalo je da se židovske žrtve i obredi više neće primati. Velika Žrtva bila je prinesena i prihvaćena, a Duh Sveti koji je sišao na dan Pedesetnice prenio je misli učenika sa zemaljskoga svetišta na nebesko, u koje je Isus ušao svojom vlastitom krvlju, da na svoje učenike izlije dobrobiti svoga pomirenja. Ali Židovi su ostali u potpunoj tami. Izgubili su svu svjetlost koju su mogli imati o planu spasenja te su se još uvijek pouzdavali u svoje beskorisne žrtve i prinose. Nebesko Svetište zauzelo je mjesto zemaljskoga, no oni nisu imali nikakva znanja o toj promjeni. Stoga nisu mogli imati koristi od Kristove posredničke službe u Svetinji.“

„Mnogi sa strahom gledaju na postupak Židova u odbacivanju i razapinjanju Krista; i dok čitaju povijest Njegova sramotnog zlostavljanja, misle da Ga ljube te da Ga ne bi zaniijekali kao što je učinio Petar niti bi Ga razapeli kao što su to učinili Židovi. No Bog, koji čita srca svih, stavio je na kušnju tu ljubav prema Isusu za koju su tvrdili da je osjećaju. Cijelo je nebo s najdubljim zanimanjem promatralo prihvaćanje poruke prvoga anđela. Ali mnogi koji su tvrdili da ljube Isusa i koji su proljevali suze dok su čitali izvještaj o križu, izrugivali su se radosnoj vijesti o Njegovu dolasku. Umjesto da poruku prime s radošću, proglasili su je zabludom. Mrzili su one koji su ljubili Njegovo pojavljivanje i isključili ih iz crkava. Oni koji su odbacili prvu poruku nisu mogli imati koristi od druge; niti im je koristio ponoćni poklič, koji ih je trebao pripremiti da vjerom uđu s Isusom u Svetinju nad svetinjama nebeskog Svetišta. A odbacivanjem prethodnih dviju poruka tako su pomračili svoj razum da ne mogu vidjeti nikakvu svjetlost u poruci trećega anđela, koja pokazuje put u Svetinju nad svetinjama. Vidjela sam da su, kao što su Židovi razapeli Isusa, tako i nazivne crkve razapele ove poruke, te stoga nemaju nikakva znanja o putu u Svetinju nad svetinjama i ne mogu imati koristi od Isusova posredovanja ondje. Poput Židova, koji su prinosili svoje beskorisne žrtve, oni uzdižu svoje beskorisne molitve prema odjeljku koji je Isus napustio; a Sotona, zadovoljan tom prijevaram, poprima religiozan karakter i usmjerava umove tih tobožnjih kršćana k sebi, djelujući svojom silom, svojim znakovima i lažnim čudesima, da ih učvrsti u svojoj zamci.“ Early Writings, 259–261.

Ako ne budemo prihvatili poruku upozorenja predstavljenu 11. rujna 2001., tada ćemo zasigurno prihvatiti nedjeljni zakon kada dođe, pod pretpostavkom da smo još živi. S tim u vezi, kušnja u kojoj određujemo svoju vječnu sudbinu, i kušnja koju moramo proći prije nego što budemo zapečaćeni pri nedjeljnom zakonu, a to je kušnja koju moramo proći prije nego što se zaključi vrijeme milosti, jest druga kušnja, i to je kušnja slike Zvijeri.

„Gospodin mi je jasno pokazao da će se lik Zvijeri oblikovati prije nego što se zaključi vrijeme milosti; jer će on biti veliki ispit za Božji narod, kojim će biti odlučena njihova vječna sudbina. Vaše je stajalište takva zbrka nedosljednosti da će tek rijetki biti zavedeni.”

„U Otkrivenju 13 ova je tema jasno iznesena; [Otkrivenje 13,11–17, citirano].“

„To je kušnja koju Božji narod mora proći prije nego što bude zapečaćen. Svi koji su dokazali svoju vjernost Bogu držeći Njegov zakon i odbijajući prihvatiti lažnu subotu, svrstati će se pod stijeg Gospoda Boga Jehove i primit će pečat živoga Boga. Oni koji odbace istinu nebeskoga podrijetla i prihvate nedjeljnu subotu, primit će žig zvijeri.” Manuscript Releases, volume 15, 15.

Druga kušnja u vremenu pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće jest proročanska vizualna kušnja. Ona zahtijeva prepoznavanje oblikovanja slike Zvijeri u Sjedinjenim Državama, a ta se kušnja može otkriti jedino kroz Božju proročku Riječ. Štoviše, Božja će se proročka Riječ razumjeti samo od onih koji izaberu jesti poruku kasne kiše, koja je predstavljena kao metodologija reda na red. Ako odbijemo jesti poruku koja je u ruci silnoga anđela iz Otkrivenja osamnaest kada siđe, nećemo posjedovati sposobnost prepoznati oblikovanje slike Zvijeri.

Da bi se mogla pojesti poruka u anđelovoj ruci, potrebno je da proučavatelj proročanstva može vidjeti da anđeo u svojoj ruci ima poruku. Kada silni anđeo iz Otkrivenja osamnaest silazi, redak ne navodi da u njegovoj ruci ima išta, ali metodologija reda na red uspostavlja na temelju nekoliko svjedoka da se u ruci anđela koji silaze uvijek nalazi poruka. Oni koji odbacuju metodologiju reda na red slijepi su za poruku koja pruža dokaz da se u Sjedinjenim Državama oblikuje slika zvijeri. To mora biti prepoznato, jer se na prepoznavanju ove istine temelji naša vječna sudbina. Red na red, sestra White poistovjećuje proročke značajke prvoga anđela s istim značajkama silnoga anđela iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja.

„Pokazano mi je zanimanje koje je cijelo nebo pokazivalo za djelo koje se odvijalo na zemlji. Isus je ovlastio moćnoga anđela da siđe i upozori stanovnike zemlje da se priprave za Njegov drugi dolazak. Dok je anđeo napuštao Isusovu prisutnost na nebu, pred njim je išla izuzetno sjajna i slavna svjetlost. Rečeno mi je da je njegova zadaća bila obasjati zemlju svojom slavom i upozoriti čovjeka na nadolazeći Božji gnjev. Mnoštva su primila svjetlost. Neki od njih doimali su se vrlo ozbiljnima, dok su drugi bili radosni i zaneseni. Svi koji su primili svjetlost okrenuli su svoja lica prema nebu i slavili Boga. Premda je bila izlivena na sve, neki su samo došli pod njezin utjecaj, ali je nisu od srca primili. Mnogi su se ispunili velikim gnjevom. Propovjednici i narod ujedinili su se s pokvarenima i odlučno se odupirali svjetlosti što ju je širio moćni anđeo. Ali svi koji su je primili povukli su se od svijeta i bili tijesno sjedinjeni jedni s drugima.“

„Sotona i njegovi anđeli bili su marljivo zaokupljeni nastojeći odvući umove što je moguće većega broja ljudi od svjetla. Skupina koja ga je odbacila ostavljena je u tami. Vidjela sam anđela Božjega kako s najdubljim zanimanjem promatra svoj narod koji se nazivao njegovim, da zabilježi karakter koji su razvili dok im je bila iznesena poruka nebeskoga podrijetla. A kako su se vrlo mnogi koji su ispovijedali ljubav prema Isusu odvratili od nebeske poruke s prijezirom, porugom i mržnjom, anđeo s pergamentom u ruci načinio je taj sramotni zapis.

Cijelo je nebo bilo ispunjeno ogorčenjem što je Isus bio tako prezren od onih koji su se nazivali njegovim sljedbenicima.“ Early Writings, 245, 246.

U navedenom odlomku, prvi anđeo iz četrnaestoga poglavlja Otkrivenja bio je „opunomoćen” „sići i upozoriti stanovnike zemlje da se pripreme za Njegovo drugo pojavljivanje”, što je istovjetno djelu anđela iz osamnaestoga poglavlja Otkrivenja. Poslanje prvoga anđela bilo je „obasjati zemlju svojom slavom i upozoriti čovjeka na nadolazeći gnjev Božji”, što je opet poslanje anđela iz osamnaestoga poglavlja. Oni koji su primili poruku „proslavili su Boga”, a oni koji su poruku odbacili „ostali su u potpunosti tami.”

Daniel i trojica dostojnika izabrali su hraniti se nebeskom hranom, a druga je skupina jela babilonsku hranu. Na kraju deset dana „vizualnoga ispita“, Daniel i njegovi drugovi proslavili su Boga, jer su njihova lica bila vidljivo punija i ljepša od lica onih koji su jeli babilonsku hranu. Poruka prvoga anđela iz četrnaestoga poglavlja Otkrivenja predstavlja sva tri ispita unutar svojega poistovjećenja s vječnim evanđeljem. Prvi je ispit bojati se Boga, drugi je dati Mu slavu, a treći je ispit kada dođe čas suda. Oni koji su uzeli malu knjigu iz ruke prvoga anđela i pojeli je, kako je Ivan prikazao u desetome poglavlju, proslavili su Boga na drugome ispitu, te su tada bili pripravljeni ući u Nabukodonozorov sud. Redak po redak, prvi je ispit 11. rujna 2001. bio pojesti malu knjigu koja je bila u ruci silnoga anđela. Taj je ispit uveo sljedeći ispit u kojemu su se trebale očitovati dvije skupine štovatelja prije trećega i završnoga lakmus-ispita, koji je jednostavno pokazao ili proslavljen karakter, ili karakter ispunjen tamom.

Vrijeme pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće jest povijest od 11. rujna 2001. pa do uskoro nadolazećeg nedjeljnog zakona u Sjedinjenim Državama. U toj će se povijesti prisposoba o deset djevoja ponoviti i ispuniti do u najsitnije slovo. Ta činjenica zatim pokazuje da će se i proročka povijest iz Habakuka 2 također ponoviti i ispuniti do u najsitnije slovo. To također znači da je razdoblje pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće razdoblje u kojemu se učinak svake proročke vizije ponavlja i ispunjava do u najsitnije slovo.

Jedanaesto poglavlje Daniela, četrdeseti redak, bilo je otpečaćeno u vrijeme svršetka 1989. godine. Redak započinje vremenom svršetka 1798. godine, a završava označavajući vrijeme svršetka 1989. godine. Redak na redak, vrijeme svršetka 1798. godine podudara se s vremenom svršetka 1989. godine. Povijest četrdesetog retka, koja započinje 1798. godine i nastavlja se do nedjeljnog zakona u četrdeset i prvom retku, predstavlja povijest zvijeri iz zemlje (Sjedinjenih Država) kao šestoga kraljevstva biblijskog proročanstva. Dva roga zvijeri iz zemlje, republikanizam i protestantizam, prikazana su s dva vremena svršetka.

U vremenu pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće protestantski rog proizvest će dvije skupine štovatelja tijekom drugog ispita od triju ispita unutar toga vremenskog razdoblja. Jedna će skupina razviti Kristov lik, a druga će skupina razviti lik zvijeri. U tom razdoblju kušnje republikanski rog pridružiti će se otpalom protestantskom rogu i oblikovati lik zvijeri, dok protestantske crkve tada preuzimaju nadzor nad građanskom vlašću. To vremensko razdoblje prikazano je u svakom viđenju u Božjoj Riječi, jer se ovdje svaka od „knjiga Biblije susreće i završava.”

Drugi ispit u toj povijesti jest ispit slike zvijeri, kako iznutra za djevice, tako i izvana za političare dviju suparničkih političkih stranaka. Taj je ispit ispit koji moramo položiti „prije nego što se milosno vrijeme zatvori” pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu. Taj je ispit ispit koji polažemo „prije nego što budemo zapečaćeni”. Taj je ispit ispit na kojem će „naša vječna sudbina biti odlučena”.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

„Drugomu moćnom anđelu bilo je naloženo da siđe na zemlju. Isus mu je u ruku stavio spis, i kad je došao na zemlju, povikao je: ‘Pade Babilon, pade.’ Tada sam ponovno vidjela razočarane kako podižu svoje oči k nebu, gledajući s vjerom i nadom na pojavu svojega Gospodina. No mnogi su, činilo se, ostali u nekom bezumnom stanju, kao da spavaju; ipak sam na njihovim licima mogla vidjeti trag duboke žalosti. Razočarani su iz Svetoga pisma vidjeli da se nalaze u vremenu odgode i da moraju strpljivo čekati ispunjenje viđenja. Isti dokaz koji ih je naveo da očekuju svojega Gospodina 1843. godine, naveo ih je da Ga očekuju i 1844. Ipak sam vidjela da većina nije posjedovala onu snagu koja je obilježavala njihovu vjeru 1843. Njihovo je razočaranje prigušilo njihovu vjeru....”

„Kad je Isusova služba u Svetinji bila zaključena te je On prešao u Svetinju nad svetinjama i stao pred kovčeg koji sadržava Božji zakon, poslao je svijetu drugoga silnog anđela s trećom porukom. U ruku anđela bio je stavljen svitak, i kad je sišao na zemlju u sili i veličanstvu, objavio je strašno upozorenje, s najtežom prijetnjom ikada upućenom čovjeku. Ta je poruka bila određena da djecu Božju stavi na oprez, pokazujući im čas kušnje i tjeskobe koji je bio pred njima. Anđeo reče: ‘Bit će dovedeni u izravan boj sa zvijeri i njezinim likom. Njihova je jedina nada za vječni život da ostanu postojani. Premda su im životi u pitanju, moraju čvrsto držati istinu.’ Treći anđeo ovako zaključuje svoju poruku: ‘Ovdje je postojanost svetih: ovdje su oni koji drže Božje zapovijedi i vjeru Isusovu.’ Dok je ponavljao te riječi, pokazao je na nebesko Svetište. Misli svih koji prihvate ovu poruku usmjerene su na Svetinju nad svetinjama, gdje Isus stoji pred kovčegom, prinoseći svoj posljednji zagovor za sve one prema kojima se milost još zadržava i za one koji su u neznanju prekršili Božji zakon. Ovo se pomirenje vrši kako za pravedne mrtve tako i za pravedne žive. Ono obuhvaća sve koji su umrli uzdajući se u Krista, ali koji, ne primivši svjetlo o Božjim zapovijedima, bijahu sagriješili u neznanju prestupajući njegove propise.“ Early Writings, 245, 255.